

[Thisted Knudsen.]

at det er Ministerens Hensigt at give Dispensation til alle, som underkaster sig de fastsatte Kontrolbestemmelser. Jeg tror, det havde været rigtigere, om dette havde fundet Udtryk i selve Loven, saa at der f. Eks havde staaet, at Ministeren skal dispensere fra Forbudet, naar de paagældende underkaster sig de fastsatte Kontrolbestemmelser. Jeg synes, det hører hjemme i selve Loven og ikke i en Udtalelse i Betænkningen, selv om vi ingen Mistillid har med Hensyn til, at den højtærede Minister ikke vil administrere Loven paa forsvarlig Vis.

Jeg vil gerne i Forbindelse med § 2 stille Ministeren et Spørgsmaal angaaende de private Brunkulslejer, der allerede er i Drift. Vi gaar ud fra, at § 2 ikke berører disse Brunkulslejer, men jeg vil gerne bede Ministeren fremsætte en klar Udtalelse om, at de Brunkulslejer, som allerede er i Drift, ikke berøres af Forslaget, men kan fortsætte deres Virksomhed som før.

Med disse Bemærkninger skal jeg tilsige mit Partis Medvirken til Gennemførelse af Lovforslaget.

Hendriksen: Baggrunden for Fremsettelsen af det Lovforslag, som vi nu behandler, er ikke alene højaktuelt, som det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Fløtkjær) fremhævede, men man kan vel uden Overdrivelse sige tragisk. Brændselsituationen i vort Land nærmer sig nu det katastrofale, og paa denne Baggrund er et Forslag, der gaar ud paa at fremskaffe indenlandsk Brændsel, naturligvis sikker paa at møde særlig Forstaaelse og Velvilje. Det har det mødt under Behandlingen i det andet høje Ting, og det vil det ogsaa møde i dette høje Ting.

Jeg vil dog gerne tilføje, at det forekommer mig, at den højtærede Landbrugsminister baade kunde og burde have fremsat Lovforslaget paa et langt tidligere Tidspunkt. Det fremgaar af de Bilag, der ledsager Lovforslaget, at Brændselsnævnets indenlandske Afdeling allerede under 16. November forrige Aar har afgivet en Indstilling, som jeg finder særdeles værdifuld. Der peges heri netop paa Betydningen af, at den Brændselsreserve, som Danmark har i de eksisterende Brunkulslejer, udnyttes rationelt, samt paa Betydningen af, at der skabes en forøget Tørveproduktion i den kommende Sommer, for at man ad den Vej kan fremskaffe en større Mængde indenlandsk Brændsel — alt sammen godt og rigtigt. Det fremgaar yderligere af Bilagene, at

Det erhvervsøkonomiske Raad i en Skrivelse til den højtærede Landbrugsminister af 9. December forrige Aar, efter at det samlede Brændselsnævn den 8. December, altsaa Dagen i Forvejen, havde vedtaget at anbefale Brændselsnævnets indenlandske Afdelings Indstilling, har behandlet Spørgsmaalet og i Princippet givet sin Tilslutning til Nævnets Indstilling. Altsaa, Brændselsnævnets indenlandske Afdelings Indstilling er dateret 16. November, det samlede Brændselsnævns den 8. December og Det erhvervsøkonomiske Raads Tilslutning den 9. December 1939. Hvorfor lader Landbrugsministeriet saa det meste af 2 Maaneder hengaa, inden Lovforslaget fremsættes? Det forekommer mig at være en unødigt Forhaling af Sagen, navnlig i Betragtning af, at Sagens Behandling aabenbart haster, endda saa stærkt, at der i det andet høje Ting kun har været halvanden Dag til Behandling af Sagen og der i dette høje Ting vel kun bliver halvanden Time til dens Behandling, skønt Forslagets Indhold er meget betydningsfuldt, hvad sikkert alle erkender. Forslaget burde have været fremsat i Begyndelsen af Januar. Det var unødigt at vente med dets Fremsettelse, indtil Brændselsituationen i det hele formede sig paa den nedslaaende Vis, som vi alle kender.

Under Forhold som dem, vi lever under for Tiden, er det nødvendigt at handle hurtigt. Jeg har det Indtryk, at der er ved at gaa for meget Administration i mange Spørgsmaal herhjemme. Er der ikke for mange kinesiske Æsker? Sagerne sendes fra det ene Udvalg, Nævn eller Raad til det andet for til Slut at havne i det Ministerium, under hvilket de sorterer, og saa skal man igen til at tage Stilling til dem. Skal vi kunne klare vore Forsyninger igennem paa nogenlunde tilfredsstillende Maade, bliver det nødvendigt, at der handles hurtigt, og at hele Administrationsapparatet indstilles derefter.

Jeg vil ikke lægge Ansvaret for den Brændselsmisere, som vi nu er inde i, paa Regeringen, selv om der maaske nok kunde være Føje til at bebrejde Regeringen et og andet, navnlig i Forbindelse med den Valutapolitik, der er ført, men jeg maa vende mig imod det fuldkommen urimelige Angreb, som den socialdemokratiske Provinspresse har rettet mod Kulimportørerne, hvem man vil gøre ansvarlige for Brændselsmangelen, og som man vil paastaa har tabt Hovedet. Jeg er for øvrigt fuldt og fast overbevist om, at hverken den højtærede